

وب سایت استاد موسوی

	تاریخ روز : ۱۹ / ۰۴ / ۱۳۹۹	تاریخ ثبت : ۰۲ تیر ۱۳۹۵	عنوان : درخواست کوپن نان از حضرت آیت‌الله بروجردی (اعلی ... مقامه)
---	----------------------------	-------------------------	--

«بسمه تعالی»

درخواست کوپن نان از حضرت آیت‌الله بروجردی (اعلی ... مقامه)

در زمان حضرت آیت‌ا... بروجردی (اعلی ... مقامه) به طلاب و اهل علم کوپن نان داده می‌شد. هدف از کوپن نان، کاغذی نبوده که به طلاب بدهند، بلکه حواله‌های گندم و آرد بوده که به نجف صادر می‌کردند و به دستور شخص ایشان به نانواپی‌های مخصوص می‌دادند و اهل علم به نسبت نیاز خود به رایگان از آن نان‌ها بهره می‌جستند؛ قابل توجه اینکه، این نان فقط به مصرف شخص طلبه اختصاص نداشت بلکه حتی اگر والدین او برای دیدارش از ایران یا هر شهر دیگری میهمان او می‌شد، آن فرزند طلبه حق داشت برای آن‌ها هم از همان نانواپی‌ها به رایگان نان تهیه کند. یا اگر طلاب میهمانی دعوت می‌کردند، می‌توانستند به مدت سه روز از آن نان رایگان بهره‌ور شوند، از روز سوم به بعد آن طلبه باید اجازه ثانوی می‌گرفت یا اینکه از جای دیگر نان او را فراهم می‌نمود.

جالب اینجا بود که گاهی برخی از خانواده‌های آن اهل علم به نان نیاز نداشتند، یا به هر علتی کمتر نان از نانواپی دریافت می‌کردند این عدم نیاز یا کم شدن نیاز خود را اعلام می‌کردند و یا در صورتی که احیاناً فرزندی داشتند باز هم مراتب را در جریان قرار می‌دادند تا تجاوز در بهره‌گیری از نان صورت نگیرد. این صداقت و یگانگی در حوزه‌های علمیه نجف در زمان حضرت آیت ا... بروجردی (اعلی ... مقامه) حاکم بوده است و این قضیه خود حکایت از آن دارد که هر آن گاه این یگانگی در بهره‌وری از نان در زندگی اهل علم آن روز حاکم بود، آن زندگی بهترین زندگی‌هاست؛ درواقع، همان‌طور که آن طلبه برای گرفتن نان از نانواپی صداقت داشت، همسر او هم در امور زندگی با او صادق بود و فرزند یا فرزندان او هم در زندگی همین صداقت را در عمل پیاده می‌کردند.

به دلیل همین صداقتی که در میان دوازده هزار خانواده روحانی برقرار بود، اثراتی عالی در محیط نجف آن روز حاکم بود؛ یعنی نه تنها دروغ، عیب، مکر، فریب و خطا در میان طلاب جایی نداشت بلکه دیدی عالمانه و محققانه در حوزه‌های علمیه آن روز حاکم بوده است.

از دیگر اثرات این نحوه دریافت نان و صداقت در بهره‌گیری از آن «روشنی دل» بوده است. به طوری که گاهی برخی از این اهل علم که برای تهیه چند سیر گوشت به دکان قصابی می‌رفتند، به گوشت‌ها که نگاه می‌کردند، با روشنی درون خود می‌یافتند که فرضاً این گوشت از گوسفندی است که مقداری از پول خرید آن غصبی بوده، لذا از آن گوشت خریداری نمی‌کردند، اما اجازه برملا کردن این راز را هم به دیگران نداشتند.

این مورد در لبنیات شهر نجف نیز بسیار اتفاق می‌افتاد؛ یعنی در هر صبح، هر کس که گاوی داشت، در محله‌ای خاص به دوشیدن شیر آن مشغول می‌شد و گاهی اهل علم که برای تهیه شیر یا سایر لبنیات به آنجا می‌رفتند، نگاهی که به مرکز شیر می‌نمودند، با روشنی درون خود درمی‌یافتند مقداری از علوفه یا آبی که این حیوان نوشیده اشکال داشته، لذا از آن لبنیات استفاده نمی‌کردند. البته همان گونه که گفته شد در این رابطه به احدی سخنی نمی‌گفتند و آن راز را در سینه خود نگه می‌داشتند.

این است که محیط نجف آن روز محیطی روحانی بود که حکایت از روان نورانی صاحبان آن علم داشت؛ زندگی آن ها چنان در آرامش بود که هر کدام پس از حداکثر پانزده سال به مقام عالی اجتهاد می‌رسیدند؛ در حالی که هر کس که بخواهد به مقام عالی اجتهاد راه یابد، باید حداقل بیست و پنج سال به خوبی درس بخواند.

درون روشن طلاب، محیط آرام، غذای حلال، نبودن فریب‌کاری و وسوسه‌های زندگی، همه و همه موجب گشت نعمت حواله دادن کوبین‌های نان حضرت آیت ... بروجردی(اعلی...مقامه) از ایران فراهم و ادامه یابد. درواقع، تمام نعمی که به طلاب آن روز سرازیر می‌شد، ریشه و اساس آن از نان پاکی بود که دریافت می کردند و ماحصل آن همه به معنویت ختم می‌شد.

در اینجا بجاست این مطلب را تعمیم دهیم که اصولاً بسیاری از بزرگان بر این باورند که منشأ اصلی عوارضی که دامنگیر فرد می شود از خانه پدر و مادر است. اینکه گاهی مشاهده می‌شود درون فرزندان پر از اضطراب، کینه، عیبجویی و بدبینی است و با هیچ آبی اعم از علم، دریافت کمال و عبادت پاک نمی‌شود این بدین جهت است که یک کدورت مطلق در درون این‌ها حاکم است، رکن اول آن از ماده غذایی نشئت می گیرد که والدین به فرزندان خود می‌دهند و بس.

ازهرجهت، حواله این کوبین نان به قدری معظم بود که زمانی که حضرت آیت ... اصطهباناتی،¹ از آیات و مدرسین بزرگ حوزه نجف در قرن اخیر، شنیدند حضرت آیت ... بروجردی(اعلی ...مقامه) قرار است حواله کوبین‌ها را برای طلاب روانه کنند، فرمودند: «از قول من به سید بگویند به من هم از این کوبین‌ها بدهند تا افتخار کنم نانی که به معده من می رسد از فرزند فاطمه(س) است.» این در حالی بود که خود آیت... اصطهباناتی سید بوده‌اند ولی می‌خواستند افتخارشان آن باشد که نانی که می‌خورند، از دید و چشم سیدی از نسل فاطمه(س) باشد!

لازم به توضیح است، آیت ... اصطهباناتی نظر خاصی در مورد ذراری فاطمه(س) داشت و بر آن بود که مقام علمی بزرگواران یک طرف و نسبت آنها به فاطمه(س) طرف دیگر. درواقع، یکی از فتوایی که ایشان داشت این بود که تمام کسانی که به توحید، نبوت، ولایت و قرآن کریم مقرر باشند و در خانواده سادات زندگی کنند، مانند جواهرند که عارض‌ها در آن ها اثر نمی‌گذارند؛ یعنی ولی خانه که از ذراری فاطمه(س) است همچون گوهری است که هر کس که در آن خانه ارتزاق کند، اگر خدای نخواست عارضه‌های گناهی بر او بتابد، به فوریت شسته می‌شود.

این هم از آن نکته‌های مهم و عجیب از نظر ملاقات حضرت آیت ... اصطهباناتی و آیت ... بروجردی(اعلی ...مقامهما) بود که اگر کسی این نکات را به مرحله عمل درآورد، درون او لحظه ای تاریک نمی شود یا احیاناً با واقعه‌های زشت پر نمی‌گردد بلکه یک انسان الهی می‌شود و همه چیز را به حضرت حق واگذار می‌کند.

منبع: رساله برگزیدگان تشیع، حاصل تحقیقات دانشمند معظم، فیلسوف متأله استاد سیدعلی موسوی

=====

پانویس:

1. حاج سید ابراهیم اصطهباناتی (۱۳۷۹-۱۳۹۷ه.ق)

در منابع از حضرت آیت الله العظمی آقا سیدعبداله‌هادی شیرازی سخن است که با کمال افتخار، از شهریه ای که آیت الله العظمی بروجردی به صورت نان به طلاب نجف پرداخت می کرد، می گرفتند. وقتی برخی از افراد به این کار اعتراض کردند فرمودند: بگذارید نان آقای بروجردی در سفره ما هم باشد.